

zienswijzen

Tussen 16 januari 2014 tot en met 27 februari 2014 heeft een ontwerp van de beschikking ter inzage gelegen en is eenieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is gebruik gemaakt door:

1. IVN Groene Zoom, Lobbenpolder 7, 617 MP Bergen op Zoom;
2. VOS & Vennoten advocaten, Postbus 3221, 2001 DE Haarlem, als gemachtigde van:
 - a. de Vereniging/Stichting Stichting tot Behoud van het Halsters Laag en het buitengebied Wouw gevestigd te Bergen op Zoom;
 - b. Milieuvereniging Benegora, gevestigd te Bergen op Zoom;
 - c. Natuur- en Milieuvereniging Namiro Hoogerheide gevestigd te Hoogerheide;
 - d. De Stichting Brabantse Wal gevestigd te Woensdrecht;
3. Het college van burgemeester en wethouders van Bergen op Zoom, Postbus 35, 4600 AA Bergen op Zoom;
4. Asselbergs & Klinkhamer Advocaten, Postbus 301, 4870 AH Etten-Leur, namens Hulsen Kwappenberg VOF, Luienhoekweg 3, 4727 SG Moerstraten.

Hierna hebben wij de zienswijzen samengevat weergegeven en per zienswijzen onze reactie daarop. Gezien het feit dat een groot deel van de zienswijzen ingaan op de planologische inpassing van de gevraagde uitbreiding en de betrokkenheid van meerdere bestuursorganen bij de besluitvorming omtrent deze omgevingsvergunning, geven wij eerste een algemene reactie op de ingediende zienswijzen:

Algemeen

Bevoegdheidsverdeling beantwoording zienswijzen

Bij het beantwoorden van de zienswijzen, voor zover deze betrekking hebben op de planologische aspecten van de omgevingsvergunning, dient het volgende overwogen te worden.

Op grond van het Bor zijn wij bevoegd gezag voor het verlenen van de omgevingsvergunning. In dit geval voorziet de aangevraagde omgevingsvergunning tevens in het in strijd handelen met het bestemmingsplan (artikel 2.1 onder c Wabo). In een dergelijk geval dient er een verklaring van geen bedenkingen (vvgb) verleend te worden door de gemeenteraad op grond van artikel 6.5 lid 1 Bor. Deze vvgb heeft het karakter van een bindend advies, wij dienen deze onverkort op te nemen in ons besluit en kunnen hiervan niet afwijken.

In dit geval is het betrokken bedrijf gelegen op het grondgebied van twee gemeenten. De Wabo (artikel 2.4) bepaalt dat in een dergelijk geval een vvgb van de raad van de gemeente, waar het project voor het grootste deel is gelegen, benodigd is. Dat is de gemeente Roosendaal. De gemeenteraad van Roosendaal heeft bij haar beslissing op [datum] tot het afgeven van een vvgb alle belangen en aspecten met betrekking tot een goede ruimtelijke ordening, afgewogen. Hiervoor heeft zij advies bij de gemeente Bergen op Zoom ingewonnen.

Dit betekent dat wij dienen te verwijzen naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal, voor zover zienswijzen betrekking hebben op aspecten van een goede ruimtelijke ordening.

Gedeputeerde Staten hebben kennis genomen van de weerlegging van de zienswijzen door de gemeenteraad en onderschrijven deze volledig.

Motivering uitbreiding en locatiekeuze

Aanvrager breidt de capaciteit van de biovergistingsinstallatie uit om twee redenen. De voornaamste

reden van de uitbreiding is om meer laagwaardige co-producten voor vergisting toe te kunnen passen (zoals bermgras), wat leidt tot minder gebruik van de primaire landbouwgrondstof maïs. In de Handreiking (co)vergisting van mest is expliciet opgenomen in het voorwoord dat het vergisten van voedselgewassen niet wenselijk is op langere termijn: “De keuze van voedselgewassen kan tijdelijk verantwoord zijn, maar niet op de langere termijn. Het streven zal dan ook nu al moeten zijn om, zoveel als mogelijk, voorkeur te geven aan het bijmengen van reststromen in plaats van voedselgewassen.” Het toepassen van laagwaardige grondstoffen is duurzamer, want het leidt in de keten tot minder emissie van broeikasgassen.

Daarnaast is de uitbreiding ingegeven door bedrijfseconomische redenen. De capaciteit van de biovergistingsinstallatie wordt vergroot van 25.000 ton naar 50.000 ton. De opbrengst van de installatie verdubbelt echter niet; de opbrengst zal worden verhoogd van 2 megawatt naar 2,8 megawatt. Deze verminderde toename van de opbrengst is gelegen in het feit dat de aanvrager overstapt van hoogwaardige co-producten naar de hiervoor genoemde laagwaardige co-producten. Aanvrager heeft gekozen voor uitbreiding van de bestaande biovergistingsinstallatie bij de melkveehouderij op de locatie aan de Luienhoekweg 3 vanwege de locatiespecifieke voordelen:

- 1) Synergie met de bestaande melkveehouderij: mest van de veehouderij wordt als grondstof gebruikt in de vergistinginstallatie;
- 2) Effectief ruimtegebruik: uitbreiding van de capaciteit binnen dezelfde grootte van het bouwblok;
- 3) Synergie met naastgelegen glastuinbouwbedrijf (aardbeienkwekerij) en aspergeteelt: De warmte van de gasmotoren kan worden benut, waardoor het energetisch rendement stijgt van 35-40% naar 70-75%. Dit leidt tot een besparing van ca. 1 miljoen m³ aardgas, 1.800 ton CO₂, ook maatschappelijk van belang in het kader van het klimaatbeleid;
- 4) Efficiënte bedrijfsvoering: vanwege de combinatie met de melkveehouderij kan bediening en toezicht in één hand worden gehouden;
- 5) 5) Bedrijfseconomische redenen: verplaatsing van het bedrijf is niet haalbaar.

Bij de uitbreiding van het bedrijf wordt een goede landschappelijke inpassing geborgd en er worden verkeersmaatregelen getroffen. De uitbreiding van het aantal verkeersbewegingen is in een reguliere situatie slechts vier vrachten per dag (toename van ca. 3%). Desalniettemin treft het bedrijf op eigen kosten de volgende maatregelen:

- Het aanbrengen van passeerstroken in de Luienhoekweg;
- De ontsluiting van BioMoer vindt voor het vrachtverkeer alleen plaats via de Luienhoekweg in de richting van de Moerstraatsebaan.

De toename van het aantal transportbewegingen wordt meer dan volledig gecompenseerd door genoemde verkeersmaatregelen.

Berekening oppervlakte uitbreiding

De huidige oppervlakte van het bouwvlak van BioMoer bedraagt 17.300 m². Daarvan is 13.600 m² gelegen op grondgebied van de gemeente Roosendaal (ingevolge het bestemmingsplan “Buitengebied Wouw”) en 3.700 m² op grondgebied van Bergen op Zoom (op grond van de verleende vergunningen). Het bouwvlak zal op grond van de onderhavige omgevingsvergunning van vorm veranderen. Dan zal nog 9.024 m² van het bouwvlak in Roosendaal liggen en 8.216 m² bouwvlak in Bergen op Zoom. Het totale bouwvlak bedraagt dan ook 17.240 m² in de aanvraag. De sleufsilos ten behoeve van uitsluitend de veehouderij van 775 m² wordt niet tot het bouwvlak

gerekend.

Het totale bouwperceel bestaat uit het bouwvlak met de sleufsilos van de veehouderij. Van het bouwperceel ligt 9.024 m² op Roosendaals grondgebied en 8.991 m² op Bergen op Zooms grondgebied. Bij dit document is een tekening gevoegd van het bouwvlak. Deze tekening is gelijk aan de tekening bij **de aanvraag van ...** maar is nu weergegeven met de vierkante meters.

Reactie op de individuele zienswijzen:

1. INV Groene Zoom

1.1. De voorgestelde ontwikkelingen passen niet binnen de op 7 november 2012 door de Raad vastgestelde gemeentelijke Structuurvisie 2025. Volgens die structuurvisie wordt voor het buitengebied een duurzame ontwikkeling nagestreefd en primair ingezet op behoud van bestaande kwaliteiten voor natuur, water en landschap, en het ondersteunen van agrarische ontwikkelingen. Wanneer ontwikkelingen de maat en schaal van het buitengebied overstijgen en functies hun grondgebonden relatie kwijtraken is daar volgens de visie geen plek meer voor in het buitengebied. Naar onze mening gaat in deze situatie de voorgestelde ontwikkeling de maat en schaal van het kleinschalige buitengebied ter plaatse ontegenzeggelijk te boven. Als alternatief hebben wij verwezen naar het gebied tussen de sporen Breda – Dordrecht dat volgens de structuurvisie ontwikkeld kan worden naar een agro-industrieel complex en naar andere bedrijventerreinen binnen de gemeente Roosendaal die naar onze mening nog voldoende mogelijkheden bieden voor grootschalige mestvergisting.

Reactie:

Voor zover strijd wordt betoogd met de gemeentelijke structuurvisie, verwijzen we naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Daarin is naar onze mening deze zienswijze afdoende weerlegd.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

Bestemmingsplan buitengebied Wouw

1.2. Verzoek om af te wijken van verbod op meerdere bedrijven binnen een bouwblok.

Volgens de begripsbepalingen van de Verordening Ruimte (art 1.1) is een bestemmingsvlak een aaneengesloten terrein met eenzelfde bestemming ten behoeve van één bedrijf, en een (daarbinnen gelegen) bouwblok een aaneengesloten terrein, waarbinnen gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van eenzelfde bestemming worden geconcentreerd. Deze definitie impliceren naar onze mening dat het niet is toegestaan om op een bouwblok meer dan een bedrijf te van het ter plaatse gevestigde agrarische bedrijf. Het feit dat Biomoer is opgericht door een viertal agrarische bedrijven doet daar niets aan af. Aan het verzoek om aan de Luienhoekweg 3 meerdere bedrijven toe te staan zou dan ook geen medewerking moeten worden verleend.

Reactie:

Wij verwijzen voor de reactie op deze zienswijze naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Daarin is naar onze mening deze zienswijze afdoende weerlegd.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

1.3. Verzoek om af te wijken van de maximaal toegestane 25.000 ton mest en organische stof

De maat van 25.000 ton is in de bestemmingsplanvoorschriften opgenomen ter

zekerstelling dat de biovergisting een nevenactiviteit van het agrarisch bedrijf blijft. In de verordening Ruimte is geen maximale omvang van een dergelijke nevenactiviteit opgenomen. In de ruimtelijke onderbouwing wordt hieruit ten onrechte de conclusie getrokken dat, zolang ter plaatse een agrarisch bedrijf wordt geëxploiteerd, elke omvang van een mestvergistingsinstallatie als nevenactiviteit mag worden beschouwd. In het normaal spraakgebruik is een nevenactiviteit ondergeschikt aan de hoofdactiviteit, en op het moment dat de nevenactiviteit groter wordt dan de hoofdactiviteit wordt die daarmee hoofdactiviteit. Ook Van Dale geeft als definitie dat neven- in samengestelde zelfstandige naamwoorden betekent dat het aanvullend, van ondergeschikt belang, c.q. niet de hoofdzaak is. Een toets van de gewenste uitbreiding aan de definitie nevenactiviteit, gekoppeld aan alleen het op het adres Luienhoekweg 3 gevestigde bedrijf, zou naar onze mening alsnog moeten worden uitgevoerd. Naar verwachting zal de conclusie dan zijn dat, waarschijnlijk nu al bij de 25.000 ton, maar zeker bij een uitbreiding tot 50.000 ton, geen sprake meer is van een nevenactiviteit.

Een belangrijke motivering om te groeien naar 50.000 ton is dat een installatie van 25.000 ton niet rendabel te exploiteren is. Een gedegen inhoudelijke onderbouwing van die stelling ontbreekt. Ons inziens kan het ook niet zijn dat dit alleen een reden zou mogen zijn om ongewenste ruimtelijke ontwikkelingen toe te staan.

Reactie:

Voor zover hier strijd wordt verondersteld met ruimtelijke wet- en regelgeving, verwijzen wij naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Daarin is naar onze mening deze zienswijze afdoende weerlegd.

Deze zienswijze geeft ons dan ook geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

1.4. Verzoek om af te wijken van voorschrift dat minimaal 40% van te vergisten materiaal afkomstig is van het eigen bedrijf.

Ook dit voorschrift is bedoeld om te voorkomen dat er in het buitengebied mestvergisting op industriële schaal plaats vindt. Nu al is het zo dat een aanzienlijk deel van de grondstoffen voor de biovergistingsinstallatie van buiten het aan de Luienhoekweg 3 gevestigde bedrijf, en zelfs van buiten de 4 binnen Biomoer samenwerkende bedrijven afkomstig is. Ook de afzet van het digistaat vindt grotendeels buiten het bedrijf plaats. Bij een verhoging van de capaciteit naar 50.000 ton is het aandeel van te vergisten stoffen uit het eigen bedrijf nog kleiner, en is des te meer sprake van niet-agrarische bedrijfsvoering in een daarvoor niet geschikte omgeving, zijnde de groen-blauwe mantel als beschermingszone rond de ecologische hoofdstructuur.

Er wordt in de ruimtelijke onderbouwing bij het verzoek van de aanvragers ook verwezen naar de handreiking co-vergisting. Die handreiking deelt de bedrijven in 4 categorieën in; uit de ter inzage liggende stukken blijkt dat circa 88% van de te vergisten stoffen van buiten het bedrijf (of de bedrijven) afkomstig is en dat ook het merendeel van het digistaat buiten het bedrijf wordt afgezet. In zo'n situatie valt het bedrijf daarmee in de categorie D van de handreiking. Categorie D kan niet meer worden beschouwd als bedrijfseigen activiteiten en is van toepassing bij centrale mestverwerking op een grotere schaal. Voor categorie D is ruimtelijk maatwerk nodig, waarbij een in de richtlijn opgenomen stappenplan moet worden doorlopen. Het stappenplan houdt in dat eerst locaties moeten worden gezocht die voldoen aan stap 1. Als dit niet tot resultaten leidt, komen locaties aan bod die voldoen aan

stap 2 en zo verder (In de zienswijze is het stappenplan uit de handreiking opgenomen). Wij zijn van mening dat in de ruimtelijke onderbouwing het stappenplan niet volledig is doorlopen, en dat er geen c.q. onvoldoende argumenten aanwezig zijn om de eerste stappen over te slaan. Als al aan stap 5 wordt toegekomen zijn er in deze situatie onvoldoende zwaarwegende redenen om voor deze locatie te kiezen. Er is ons inziens dan ook geen aanleiding om af te wijken van de voorgeschreven 40%.

Reactie:

Voor zover hier strijd wordt verondersteld met ruimtelijke wet- en regelgeving verwijzen wij naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Overige wet- en regelgeving waaraan wij zouden moeten toetsen is niet benoemd en niet bekend.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

1.5. Afstemming van de verkeersaantrekkende werking op de feitelijke ontsluitingssituatie

Deze regeling is eveneens opgenomen om ongewenste grootschalige ontwikkelingen in het waardevolle buitengebied tegen te gaan. Vrij vertaald betekent dit dat de omvang van het bedrijf moet worden afgestemd op de feitelijke ontsluitingssituatie. Met voertuig-aantallen wordt berekend dat de toename van het vrachtverkeer binnen de maximale capaciteit van de weg blijft. Opvallend is dat er daarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen personenverkeer en vrachtverkeer. Op dit moment is het al zo dat het vrachtverkeer afkomstig van Biomoer de wegbermen van de Luienhoekweg richting Moerstraatsebaan kapot rijdt. Dit is ook logisch, want de weg is daar ca. 4 meter breed, terwijl voor het passeren van vrachtverkeer volgens algemeen aanvaarde normen wordt uitgegaan van een wegbreedte van 5,5 meter. Het bedrijf ziet dit zelf ook als een probleem en heeft voorgesteld de weg te verbreden. Daarmee wordt het uitgangspunt dat de verkeersaantrekkende werking moet worden gebaseerd op de feitelijke ontsluitingssituatie verlaten, om deze ongewenste grootschalige ontwikkeling mogelijk te maken.

Reactie:

Voor zover hier strijd wordt verondersteld met ruimtelijke wet- en regelgeving verwijzen wij naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Vanuit oogpunt van milieu is er geen belemmering, zoals blijkt uit het akoestisch onderzoek van Cauberg-Huygen. Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

Advies gemeente Bergen op Zoom

- 1.6. De gemeente Bergen op Zoom heeft per brief van 19 juli 2012 aan Roosendaal geadviseerd geen omgevingsvergunning voor het uitbreiden van de biovergistingsinstallatie te verlenen. In de ruimtelijke onderbouwing wordt gemotiveerd waarom het advies niet wordt overgenomen. Een quick-scan Flora- en faunawet waarin de landschappelijke en ecologische waarden van de nabijgelegen onderdelen van de ecologische hoofdstructuur (o.m. Pottersbos) worden beschreven, alsmede de effecten van de biovergistingsinstallatie op die waarden, ontbreekt. Naar onze mening is in ieder geval geen sprake van een positieve bijdrage aan het landschap en de ecologische waarden. Naar onze mening is onvoldoende aan de bezwaren van de gemeente Bergen op Zoom tegemoet gekomen. Verder merken we nog op dat de sleufsilos van het bedrijf op de gronden van de gemeente

Bergen op Zoom zijn geprojecteerd. Het bestemmingsplan Buitengebied Oost staat dergelijke bebouwing binnen de ter plaatse geldende bestemming niet toe, zodat het verzoek alleen al om die reden zou moeten worden afgewezen.

Reactie:

Uit het Bor, artikel 6.5 lid 1, volgt dat wij als bevoegd gezag een vvgb aan de raad van de gemeente Roosendaal moeten vragen. De gemeenteraad van Roosendaal dient hierin, zoals hiervoor omschreven, alle belangen en aspecten af te wegen. Daarin is naar onze mening deze zienswijze afdoende weerlegd.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

Toetsing aan de Verordening ruimte 2012

1.7. Volgens artikel 6.4 lid 1c 'kan een bestemmingsplan voorzien in een uitbreiding van een grondgebonden agrarisch bedrijf binnen de groenblauwe mantel mits uit de toelichting blijkt

dat deze uitbreiding noodzakelijk is voor de agrarische bedrijfsvoering en deze uitbreiding een positieve bijdrage levert aan de bescherming en ontwikkeling van de onderkende ecologische en landschappelijke waarden en kenmerken'. De uitbreiding van de mestvergistingsinstallatie is in de voorgestelde omvang niet noodzakelijk voor de agrarische bedrijfsvoering, en zou ons ins ziens alleen mogelijk zijn door het bouwblok een niet-agrarische bestemming te geven. Dit past echter niet binnen het beleid voor de groenblauw mantel. Zoals eerder aangegeven staat ook onvoldoende vast dat de voorgestelde uitbreiding een positieve bijdrage levert aan de onderkende ecologische en landschappelijke

waarden en kenmerken. Wij concluderen dan ook dat de voorgestelde ontwikkeling niet past binnen het met de Verordening Ruimte beoogde beleid.

Art 11.6 lid 2d van de Verordening Ruimte bepaalt dat bij gewenste uitbreidingen van niet-agrarische ontwikkelingen er sprake moet zijn van 'een bebouwingspercentage en bouwhoogte welke passend zijn bij de aard van de omgeving en de beoogde ontwikkeling'.

Om de gewenste ontwikkeling mogelijk te maken worden diverse onderdelen van de bestaande installatie verplaatst om alle bebouwing binnen een bouwblok van 1,5 ha te kunnen projecteren. Dit leidt tot een zeer hoog bebouwingspercentage, waarbij het zo is dat de sleufsilos buiten het bouwblok geprojecteerd zijn. Naar onze mening wordt op dit punt niet aan de Verordening Ruimte voldaan.

Reactie:

Dit aspect ziet op ruimtelijke ordening. Derhalve verwijzen wij voor de weerlegging van deze zienswijze naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Verder onderschrijven wij hier dat de Verordening ruimte 2014 van toepassing is.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

Milieubezwaren

1.8. Grote mestvergistingsinstallaties zoals waar in deze situaties sprake van is brengen grote milieubezwaren- en risico's met zich mee. Wij willen u in dit verband wijzen op een lezing die professor Lucas Reijnders op 04 november 2013 voor de Milieuvereniging Land van Cuijk heeft gehouden. Conclusie uit de lezing was dat grootschalige mestvergistingsinstallaties onder het Besluit Risico's Zware Ongevallen (Seveso Richtlijn) zou vallen. Wij zijn om die reden van mening dat het voorliggende plan aan genoemd

besluit getoetst zou moeten worden; een dergelijke toetsing ontbreekt aan de ruimtelijke onderbouwing.

Reactie:

Als onderdeel van de aanvraag omgevingsvergunning is door Cauberg-Huygen een onderzoek externe veiligheid uitgevoerd (notitie 20120067-08 van 24 februari 2012). Uit dit onderzoek blijkt dat de maximale hoeveelheid biogas die op basis van de aanvraag binnen de inrichting van Biomoer aanwezig mag zijn, niet resulteert in een overschrijding van de drempelwaarden zoals vermeld in Bijlage 1 van het Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO'99). Het BRZO'99 is derhalve niet van toepassing op de inrichting.

Overigens moet geconstateerd worden dat de 10^{-6} -contour zonder meer binnen de inrichting blijft (zie paragraaf 5.1 van het onderzoek externe veiligheid van Cauberg-Huygen).

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

2. Gemeente Bergen op Zoom

2.1. Wij blijven van mening, dat een dergelijke grootschalige biovergistingsinstallatie meer passend is op een bedrijventerrein dan solitair in het buitengebied. Een bedrijventerrein beschikt immers over de benodigde infrastructuur en andere faciliteiten, die noodzakelijk zijn voor een goede bedrijfsvoering. Het onderliggende wegennet is onvoldoende berekend op de aard en toename van de transportbewegingen met zwaar verkeer. Wij zijn van mening, dat door de grootschaligheid van de inrichting het woon- en leefklimaat van het gebied wordt aangetast. Om die reden is nakoming van de toezeggingen inzake de landschappelijke inpassing (in overleg met deskundigen van onze gemeente), verbreding van de Luienhoekweg en een verplichte rijroute voor vrachtverkeer van en naar de inrichting via de Luienhoekweg, en niet via 't Laag, voor ons van groot belang.

Reactie:

Voor zover hier strijd wordt verondersteld met ruimtelijke wet- en regelgeving verwijzen wij naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Daarin is naar onze mening deze zienswijze afdoende weerlegd.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

2.2 Bovendien is aan het gebied 't Laag waarin ook de biovergistingsinstallatie is gelegen, een hoge cultuurhistorische (belevings)waarde toegekend. Het gebied is ontstaan en aangelegd in de periode 1625/1630 en heeft nog steeds de lage gronden die de nabijgelegen fortelinie moesten versterken door het in een tijd van dreigende oorlogshandelingen onder water te zetten. De gronden zijn meer dan toen in gebruik genomen door agrariërs. De beleving van de nabijgelegen fortelinie wordt en werd door vele partijen (waaronder Brabants Landschap, Waterschap) aangegrepen om de oude luister van het inundatiegebied te behouden of weer terug te geven. Er zijn gronden aangekocht in 't Laag om deze gronden weer de oorspronkelijke uitstraling te geven van een drassig gebied met waterpartijen en een zeer beperkt aantal verkeersbewegingen. Er is sprake van een bijna 400 jaar voortdurend gebruik, waarbij ontwikkelingen op het gebied van land- en tuinbouw konden plaatsvinden. Door het toestaan van andere functies met een intensief karakter verslechtert de ruimtelijke kwaliteit.

Reactie:

Voor zover hier strijd wordt verondersteld met ruimtelijke wet- en regelgeving verwijzen wij naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Daarin is naar onze mening deze zienswijze afdoende weerlegd.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

- 2.3 Daarnaast vragen wij uw aandacht voor de in de ontwerpbeschikking genoemde referentiedatum van 7 december 2004 in relatie tot de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 13 november 2013.

Reactie:

De uitspraken van 13 november 2013 hebben geen gevolgen voor de referentiedatum van 7 december 2004, tenzij na deze datum nog een milieuvergunning is verleend met een lagere depositie dan de geldende vergunning op 7 december 2004. Dat is in onderhavige zaak niet het geval. Bij het saldo leverende bedrijf worden alle bestaande rechten voor het houden van varkens ingetrokken. De vergunning die ingetrokken wordt betreft tevens de laagst verleende ammoniakemissie na de referentiedatum van 7 december 2004.

Verder betekenen de uitspraken dat de Brabantse depositiebank niet meer gebruikt mag worden voor het salderen van een toename van ammoniakdepositie. Ook dat is in onderhavige zaak niet het geval.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3. Vos en vennoten advocaten

Gemachtigde van:

1. *de Vereniging/Stichting Stichting tot Behoud van het Halsters Laag en het buitengebied Wouw gevestigd te Bergen op Zoom,*
2. *Milieuvereniging Benegora, gevestigd te Bergen op Zoom*
3. *Natuur- en Milieuvereniging Namiro Hoogerheide gevestigd te Hoogerheide*
4. *De Stichting Brabantse Wal gevestigd te Woensdrecht*

Ontwerp-omgevingsvergunning fase 1

3.1 Activiteit handelen in strijd met het bestemmingsplan

U bent voornemens vergunning te verlenen op grond van art. 2.1 lid 1 onder c Wabo. De vergunning wordt verleend voor het gebruiken van gronden in strijd met het bestemmingsplan. Op grond van art. 2.12 lid 1 onder a Wabo kan een dergelijke vergunning

slechts worden verleend als de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat. Daarvan is in het onderhavige geval geen sprake.

3.1.1 Onjuiste uitgangspunten

Op blz. 41/60 staat dat er sprake is van een verdubbeling van de bestaande mestverwerkingscapaciteit maar niet van het bestemmingsvlak, of het bouwvlak. Dat verandert volgens uw college slechts van vorm. Dit is incorrect. Op dit moment is enkel op het grondgebied van de gemeente Roosendaal een bouwvlak in het geldende bestemmingsplan 'Buitengebied Wouw' opgenomen. Dit bouwvlak is 1,36 ha groot. Op het grondgebied van de gemeente Bergen op Zoom is geen bouwvlak aanwezig in het geldende bestemmingsplan 'Buitengebied Oost'. Ter plaatse geldt een agrarische bestemming, waar

niet gebouwd mag worden.

In de toelichting en de samenvatting op de ruimtelijke onderbouwing, gedateerd 29 maart 2013, wordt op een tekening van de vergunde situatie gesuggereerd dat de in totaal vergunde oppervlakte op Bergs grondgebied 3700 m² bedraagt. Dat is incorrect. Er is een tweetal sleufsilos op het grondgebied van Bergen op Zoom gebouwd. De eerder vergunde oppervlakte (ten behoeve van verwerking van 25.000 ton mest en cosubstraten) bedraagt 1125 m². In de toelichting en samenvatting wordt gesproken over een eerder vergunde erfverharding van 1825 m². Dat is onjuist; deze verharding is eerst aangevraagd bij de uitbreiding tot verwerking van 50.000 ton, die in de onderhavige procedure aan de orde is. Deze erfverharding is niet eerder vergund. Hetzelfde geldt voor de uitbreiding van de silo van 700 m².

Uit het dossier maakt de stichting op dat u veronderstelt dat er in de huidige situatie al sprake is van een bouwvlak van meer dan 1,5 ha. Dat is onjuist: zelfs als de vergunde sleufsilos worden meegeteld is er sprake van minder dan 1,5 ha. Overigens: de sleufsilos op Bergs grondgebied liggen niet binnen een bouwvlak, en zouden dan ook niet mogen meetellen voor het bebouwde oppervlak.

Overigens wijzen cliënten erop dat de sleufsilos grotendeels niet legaal zijn gebouwd via verlening van een bouw- of omgevingsvergunning. Deze silos, in ieder geval het niet vergunde gedeelte ervan, kunnen niet meetellen voor wat betreft de vraag welke omvang het bestaande bouwvlak heeft. Er is aldus sprake van een aanzienlijke uitbreiding van het bouwvlak, als de omgevingsvergunning wordt verleend. Uw standpunt dat slechts sprake is van een vormverandering van een 'fictief bouwvlak' is onjuist.

Reactie:

Dit betreft een aspect van ruimtelijk ordening. Voor de weerlegging van deze zienswijze verwijzen we dan ook naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Wij onderschrijven de weerlegging van de zienswijze in de vvgb volledig. Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.1.2 Verklaring van geen bedenkingen gemeente Bergen op Zoom vereist

Art. 2.27 Wabo bepaalt dat in bij amvb aangegeven gevallen een omgevingsvergunning niet eerder wordt verleend dan nadat een daarbij aangewezen bestuursorgaan heeft aangegeven dat hij daartegen geen bedenkingen heeft. In art. 6.5. Bor is bepaald dat, voor zover een aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in art. 2.1. lid 1 onder c Wabo, de vergunning niet wordt verleend dan nadat de gemeenteraad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak wordt of zal worden uitgevoerd, heeft aangegeven dat zij tegen het project geen bedenkingen heeft.

In het onderhavige geval is het project de uitbreiding van de vergistingsinstallatie van 25.000 ton naar 50.000 ton. Deze uitbreiding vindt geheel, althans nagenoeg geheel op grondgebied van de gemeente Bergen op Zoom plaats. Dit is de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak wordt uitgevoerd. De verklaring van geen bedenkingen dient dan ook door de gemeenteraad van die gemeente te worden afgegeven. Ten onrechte hebt u de gemeenteraad van Roosendaal om een verklaring van geen bedenkingen verzocht.

Mocht u van oordeel zijn dat de gehele vergistingsinstallatie, inclusief het reeds bestaande deel, als 'project' moet worden beschouwd, dan merken cliënten op dat na realisering van de uitbreiding minimaal de helft van de totale oppervlakte van het bedrijf op grondgebied van de gemeente Bergen op Zoom ligt. Ook in dat opzicht is er dus geen enkele reden om een

verklaring van geen bedenkingen bij (uitsluitend) de gemeenteraad van Roosendaal te vragen. U handelt in strijd met art. 2.27 Wabo jo. art. 6.5. Bor.

Reactie:

Het Bor bepaalt welke gemeenteraad een vvgb moet afgeven. Bij het bepalen waar een project geheel of in hoofdzaak is gelegen dient gekeken te worden naar de inrichtingsgrenzen en niet naar een deelproject binnen de inrichting. Derhalve kan gesteld worden dat onderhavig project grotendeels binnen de gemeente Roosendaal valt. Deze gemeente dient dus een vvgb af te geven.

De inrichting ligt, uitgedrukt in vierkante meters, in hoofdzaak op grondgebied van de gemeente Roosendaal. Voor de berekening wordt verwezen naar het algemene deel voorafgaand aan de behandeling van deze zienswijzen. Verder liggen het gehele melkveebedrijf, stallen, het overgrote deel van de vergistingssilo's en overige belangrijke bouwwerken en inrit op grondgebied van de gemeente Roosendaal. Het is dan ook overduidelijk dat het zwaartepunt van dit project in Roosendaal ligt.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.1.3 Verordening Ruimte 2012

In de aanvraag en in het ontwerpvergunning fase 1 wordt getoetst aan de Verordening Ruimte 2012 (verder: VR 2012). Op 7 februari 2014 is echter de Verordening Ruimte fase 2014 vastgesteld (verder: VR 2014). In de VR 2014 is in art. 40 overgangsrecht opgenomen, waardoor mogelijk nog aan de VR 2012 moet worden getoetst. Mocht u van mening zijn dat wel sprake is van een toets aan de VR 2012, dan wijzen clienten erop dat het ontwerpbesluit in strijd is met deze verordening. Van een goede ruimtelijke onderbouwing is geen sprake.

Reactie:

Aangezien dit een punt is van ruimtelijke ordening, verwijzen wij voor de weerlegging naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.1.4 Art. 6.3. VR 2012

In de eerste plaats wijzen clienten erop dat sprake is van een voorziene ontwikkeling in de groenblauwe mantel. In art. 6.3. VR 2012 is opgenomen dat een bestemmingsplan strekt tot behoud, herstel en ontwikkeling van landschappelijke, ecologische en hydrologische waarden van deze gebieden. De voorziene ontwikkeling heeft zeer nadelige effecten op deze waarden, en kan alleen al daarom niet in redelijkheid worden vergund. Clienten wijzen nadrukkelijk op het feit dat binnen de groenblauwe mantel bescherming van waarden centraal staat. Dat betekent dat ontwikkelingen als de onderhavige beperkt worden, en in ieder geval niet zover mogen gaan, dat ze landschappelijke, ecologische en hydrologische waarden schaden. Clienten wijzen op het feit dat het gebied 't Laag een grote cultuurhistorische waarde heeft. Doel is deze waarden iun het gebied te behouden en te versterken, en het gebied de oorspronkelijke uitstraling van een drassig gebied met waterpartijen terug te geven.

Reactie:

Voor zover hier strijd wordt verondersteld met ruimtelijke wet- en regelgeving, verwijzen wij naar de vvgb van de gemeenteraad van Roosendaal. Daarin is naar onze mening deze zienswijze afdoende weerlegd.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.1.5 Art. 11.6 VR 2012

In uw ontwerpbesluit wijst u erop dat het voorgenomen initiatief in overeenstemming is met art. 11.6 VR 2012. Daarmee erkent u dat in het onderhavige geval geen sprake is van een grondgebonden agrarisch bedrijf, waar initiatiefnemers wel vanuit gaan. De stichting voert echter aan dat uitbreiding van het bedrijf in strijd is met art. 11.6 VR 2012.

Art. 11.6 lid 1 onder d. bepaalt dat een bestemmingsplan kan voorzien in uitbreiding van een niet-agrarisch bedrijf, mits de ontwikkeling niet leidt tot twee of meer zelfstandige bedrijven.

Clients stellen vast dat in het onderhavige geval sprake is van meerdere bedrijven op het bouwvlak van de Luienhoekweg 3. Clients wijzen ook op het feit dat de begripsbepalingen van art. 1 onder 17) vereisen dat op een bestemmingsvlak niet meer dan een bedrijf gevestigd is. Ook daarmee is het onderhavige plan in strijd.

Art. 11.6 lid 3 VR 2012 bepaalt dat een bestemmingsplan kan voorzien in een redelijke uitbreiding van een bestaand niet agrarisch bedrijf gelegen op een bestemmingsvlak van meer dan 5000 m². In het onderhavige geval is sprake van een verdubbeling van het bestaande oppervlak. Van een redelijke uitbreiding is geen sprake.

In art. 11.6 lid 2 onder a jo. Art. 6.3 lid 1 onder a en b VR 2012 is bepaald dat de ontwikkeling

enkel is toegestaan als zij gepaard gaat met een positieve bijdrage aan bescherming van de onderkende ecologische en landschappelijke kenmerken en waarden. Daarvan is in het onderhavige geval geen, althans onvoldoende sprake. Clients merken op dat sprake is van een zodanige ingreep in het landschap, dat de landschappelijke waarden in het gebied ernstig worden aangetast. Uit de stukken blijkt dat enkele toezeggingen worden gedaan tot het treffen van mitigerende maatregelen, maar die doen de aantasting van landschappelijke waarden niet teniet en staan ook niet in verhouding tot die aantasting. Van een positieve bijdrage als bedoeld in art. 11.6 lid 2 is geen sprake.

Verder wordt in art. 11.6 lid 2 onder d en e vereist dat er sprake is van een bebouwingspercentage en een bouwhoogte die passend zijn bij het landschap. Voorts mag de beoogde activiteit niet leiden tot een grootschalige ontwikkeling. Diezelfde eisen keren ook terug in art. 11.6 lid 3 VR 2012. In het onderhavige geval is ontegenzeggelijk sprake van een grootschalige ontwikkeling. Er ontstaat een bebouwd oppervlakte van grote omvang, waarop enorme installaties zijn geplaatst. Deze silo's zullen tot ver in de omtrek hun stempel op het landschap drukken. De ontwikkeling leidt verder tot grote hoeveelheden verkeersbewegingen in het gebied. Hoewel er in de VR 2012 geen definitie is opgenomen van 'grootschalige ontwikkeling' en ook toelichting bij de VR 2012 geen uitsluitel biedt, moet de conclusie worden getrokken dat de vergistingsinstallatie bij uitstek als een grootschalige ontwikkeling moet worden beschouwd. Dat blijkt overigens al uit het feit dat niet de gemeente, maar uw provincie bevoegd is tot het verlenen van de omgevingsvergunning. Daarvan is nu juist sprake bij grootschalige ontwikkelingen.

Wat betreft het bebouwde oppervlakte met 'grote installaties', op dit moment zijn al een aantal bouwwerken toegestaan, er vindt daarvan slechts een beperkte uitbreiding plaats.

Clients wijzen op het feit dat in art. 11.6 lid 3 wordt verwezen naar 3.8 lid 4 VR 2012. Daarin is vastgelegd dat moet worden verantwoord dat financiële, juridische en feitelijke

mogelijkheden ontbreken om het bedrijf te verplaatsen naar een bedrijventerrein elders. Clienten merken op dat, gezien het grootschalige karakter van het bedrijf, verplaatsing in de rede ligt. Initiatiefnemers zijn verder voor de levering aan het net niet afhankelijk van de onderhavige locatie. In de ruimtelijke onderbouwing is op dit aspect niet, althans onvoldoende ingegaan. In uw ontwerpbesluit gaat u op deze verplichting ook in het geheel niet in.

Reactie:

De bevoegdheidsverdeling tussen GS en college van B en W is een afweging van milieutechnische aard, niet van planologische aard.

Wat betreft het bebouwde oppervlakte met ‘grote installaties’, dient te worden geconstateerd dat op dit moment al een aantal bouwwerken zijn toegestaan. Er vindt daarvan slechts een beperkte uitbreiding plaats.

In de Vr 2014 is grootschalige ontwikkeling gedefinieerd (artikel 1.36) als een ontwikkeling waarbij meer dan 150.000 bezoekers of overnachtingen per jaar te verwachten zijn. Dat is hier niet aan de orde.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.1.6 Art. 11.7 VR 2012

Uw college gaat in het ontwerpbesluit slechts in op art. 11.6 VR 2012. U gaat daarbij voorbij aan het feit dat er in de VR 2012 in art. 11.7 een specifieke regeling voor biomassavergisting is opgenomen. De stichting wijst in het bijzonder op art. 11.7 lid 1. Daarin is bepaald dat de beoogde ontwikkeling niet mag leiden tot een bestemmingsvlak met een omvang van meer dan 1,5 ha. Clienten merken op dat in het onderhavige geval een bestemmingsvlak van meer dan 1,5 ha ontstaat. Daardoor is de ontwikkeling in strijd met art. 11.7 lid 1 VR. Art. 11.7 lid 2

VR 2012 is in het onderhavige geval niet van toepassing, omdat in de vigerende situatie geen sprake is van een bestemmingsvlak waarvan de omvang reeds meer dan 1,5 ha is.

Reactie:

In de Verordening ruimte 2014 is een dergelijk artikel niet langer van toepassing op de groenblauwe mantel.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.1.7 Art. 4.2. VR 2012

De voorziene uitbreiding is gelegen pal tegen een gebied aan dat deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur (ehs). Uit de stukken blijkt dat het bedrijf tot schade aan natuurwaarden zal leiden. Zo is er sprake van toename van de stikstofdepositie op gebieden waar de kritische depositiewaarde toch al fors wordt overschreden. De uitbreiding van de inrichting heeft ook andere vormen van milieuhinder tot gevolg, door onder andere een toename van de geluidsbelasting, en een toename van het aantal verkeersbewegingen.

De stichting wijst erop dat in art. 4.2. VR 2012 is bepaald dat een bestemmingsplan dat is gelegen buiten de ehs maar leidt tot een aantasting binnen die gebieden, ertoe strekt dat de negatieve effecten worden beperkt en indien dat niet kan, worden gecompenseerd. In het onderhavige geval is in uw ontwerpbesluit niet, althans onvoldoende op de schade op nabijgelegen ehs-gebieden ingegaan. Mede daarom kan niet in redelijkheid een omgevingsvergunning worden verleend.

Reactie:

Zoals aangegeven in de ontwerp-beschikking, onderdeel 'inhoudelijke overwegingen natuur' zijn er geen negatieve effecten op Natura2000 gebieden te verwachten.

Een toetsing op de zeer kwetsbare gebieden, zoals bedoeld in de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) is niet aan de orde omdat deze wetgeving enkel ziet op ammoniakemissie en -depositie uit dierenverblijven van veehouderijen. Onderhavige aanvraag ziet slechts op uitbreiding van de co-vergiftingsinstallatie en niet op een wijziging van het melkrundveehouderij gedeelte van deze inrichting. Toetsing aan de Wav-gebieden is derhalve niet aan de orde. Ook anderszins zijn er geen effecten te verwachten op nabijgelegen natuurgebieden. Uit de "quick scan op een agrarisch bouwoppervlak aan de Luienhoekweg 3 te Moerstraten en de natuurwetgeving" van mei 2011 blijkt overigens dat het behoud en de ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden van het Pottersbos (de nabijgelegen EHS) als gevolg van de plannen niet in het geding komen. Eventuele lichthinder voor de EHS is gezien de afstand tussen de inrichting en het EHS gebied niet te verwachten. Om dit zeker te stellen is een aanvullend voorschrift aan de vergunning **toegevoegd (VS xxxxx)**. Wat betreft geluidhinder is door de aanvrager een akoestisch rapport aan de aanvraag toegevoegd. Omdat dit rapport geen inzicht geeft op de geluidbelasting van de EHS, is door de aanvrager, op basis van dit akoestisch rapport, een 42 dB(A) geluidcontour berekend en op kaart weergegeven. Bij een geluidbelasting lager dan 42 dB(A) wordt aangenomen dat dieren/vogels niet verstoord worden. Zoals te zien is, reikt deze contour niet tot de EHS en vindt er dus geen verstoring plaats door geluid vanuit de inrichting van Biomoer.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.1.8 Art. 6.4 VR 2012

In de ruimtelijke onderbouwing wordt niet ingegaan op het bovengenoemde art. 11.6 en op art. 11.7 VR 2012. Wel wordt ingegaan op art. 6.4. VR 2012. Deze bepaling heeft betrekking op grondgebonden agrarische bedrijven. In het onderhavige geval is daarvan geen sprake. Uit uw ontwerpbesluit maken cliënten op dat er op dat onderdeel geen verschil van mening bestaat tussen u en cliënten. Biomoer en/of de VOF Hulsen-Kwappenberg is volledig, althans voor het overgrote deel gericht op het verwerken van mest en cosubstraten middels

biovergiftiging. Dat is geen grondgebonden activiteit zoals gedefinieerd in art. 1.1. onder 36).

In dat artikel is opgenomen dat sprake is van een agrarisch bedrijf dat geheel of in overwegende mate niet in gebouwen plaatsvindt. De activiteiten worden nu juist wel in gebouwen uitgevoerd, en zijn bovendien niet gericht op het voortbrengen van producten door middel van telen van gewassen of het houden van dieren. Er is aldus ook geen sprake van een agrarisch bedrijf.

Reactie:

Inmiddels is de Verordening ruimte 2014 van toepassing. Hierin is onder meer het begrip 'grondgebonden' niet langer relevant. Wij beschouwen de inrichting als een veehouderij ex artikel 1.81 met als nevenactiviteit 'mestvergiftiging' die wordt geregeld in artikel 6.10 Verordening ruimte 2014. Zie verder onze reactie op 1.2.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.1.8 VR 2014

Clienten hebben reeds opgemerkt dat op 7 februari 2014 de VR 2014 is vastgesteld. Zij achten het mogelijk dat een besluit op hun zienswijzen, gezien de ex nunc toetsing, wordt getoetst aan deze nieuwe VR. Overigens wijzen zij wel op de overgangsbepalingen van art. 40 VR 2014, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat voor de onderhavige situatie de VR 2012 blijft gelden. Ook met de VR 2014 is de aanvraag in strijd. Clienten merken overigens op dat zij uitgaan van de tekst zoals die hun op dit moment bekend is. Dat is de versie van 28 januari 2014. In de VR 2014 valt covergisting onder het begrip mestbewerking, dat gedefinieerd is in art. 1.52.

Het plangebied is gelegen in de groenblauwe mantel. Clienten wijzen ook in dit verband op de grote bescherming die de groenblauwe mantel toekomt. Zij zijn daarop in het voorgaande al uitvoerig ingegaan. De bescherming van de groenblauwe mantel in de nieuwe verordening is niet (wezenlijk) anders dan de bescherming in de VR 2012. Mogelijk komt het gebied onder vigeur van de nieuwe VR 2014 (ook) te liggen in gemengd landelijk gebied als bedoeld in hoofdstuk 7 VR 2014.

Art. 6.10 VR 2014 stelt strikte eisen aan het uitbreiden van een bestaande niet-agrarische functie. In art. 6.10 lid 2 onder a is bepaald dat de beoogde uitbreiding in redelijke verhouding moet staan tot de bestaande omvang. Daarvan is in de onderhavige situatie geen sprake. Clienten wijzen verder op de verplichtingen van art. 6.10 onder b en c VR 2014, die lijken op de verplichtingen die al in de VR 2012 zijn opgenomen, en waaraan niet is voldaan.

Clienten wijzen verder op het bepaalde in art. 6.10 onder d, waarin is bepaald dat de beoogde uitbreiding in redelijke verhouding moet staan tot de op grond van art. 3.1. VR 2014 vereiste zorgplicht. In art. 3.1. VR 2014 is bepaald dat het principe van zorgvuldig ruimtegebruik in ieder geval inhoudt dat gebruik wordt gemaakt van een bestaand bouwperceel, tenzij de verordening anders bepaalt. Art. 1.15 definieert een bestaand bouwperceel als een bouwperceel waarbinnen het geldende bestemmingsplan het bouwen van gebouwen en bouwwerken (...) toestaat. Welnu: in het onderhavige geval wordt geen gebruik gemaakt van een bestaand bouwperceel.

Mocht het bedrijf volgens de nieuwe VR 2014 (komen te) liggen in gemengd landelijk gebied, dan merken clienten op dat in de onderhavige situatie art. 7.12 VR 2014 uitbreiding ten behoeve van een bedrijf voor mestvergisting uitsluit, dan wel beperkt tot een omvang van maximaal 1,5 ha.

Clienten wijzen verder op de strikte eisen van art. 7.13 VR 2014. Aan de eisen is niet, althans onvoldoende voldaan. Het onderhavige initiatief is aldus in strijd met zowel de VR 2012, als met de VR 2014.

Reactie:

Wij toetsen de aanvraag inmiddels aan de Verordening ruimte 2014. De inrichting is gelegen in de groenblauwe mantel. Met betrekking tot de toetsing aan het gestelde in artikel 6.10 merken wij het volgende op:

Onder a.: zie onze reactie op 1.3.

Onder b.: in dit geval ontbreken de financiële en feitelijke mogelijkheden om de biovergistingsinstallatie te verplaatsen naar een bedrijventerrein. Allereerst is er reeds een biovergistingsinstallatie op deze locatie aanwezig en bovendien zou bij verplaatsing naar een bedrijventerrein de synergie met de overige bedrijven verloren gaan. Restwarmte kan nu worden benut door de aardbeienkwekerij ten behoeve van de kassen en door de

aspergeteler ten behoeve van het land. De aardbeienkwekerij bespaart maar liefst circa 1 miljoen m³ gas. Deze restwarmte zou anders grotendeels verloren gaan. Zie ook de reactie op 1.1

Onder c. : zie onze reactie op 1.4

Onder d. : zie onze reactie op 1.3

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.2. Activiteit milieu

In het algemeen voeren clients aan dat de uitbreiding tot een toename van de milieuhinder in de omgeving zal leiden. Er zal onder andere sprake zijn van stank-, geluidhinder en een ontoelaatbare toename van verkeersbewegingen. Clients maken waar nodig gebruik van de gelegenheid op dit onderdeel nog nadere zienswijzen in te dienen.

Reactie:

De zienswijzen zijn onvoldoende gemotiveerd. Er is geen gebruik gemaakt van aanvullende zienswijzen.

Korthedshalve wordt verwezen naar de ruimtelijke onderbouwing en de daarbij behorende rapporten en de overwegingen in de ontwerp-beschikking, waaruit blijkt dat van stank- en geluidhinder en ontoelaatbare toename van verkeersbewegingen geen sprake is. De geurbelasting is onderzocht door Buro Blauw en de conclusie is dat wordt voldaan aan het toetsingskader voor de categorie 'gemengd'. Geluidhinder is onderzocht door Cauberg-Huygen en ook uit dat rapport blijkt dat de geluidsemissie binnen de wettelijke normen blijft. Voorts is van ontoelaatbare toename van verkeersbewegingen geen sprake, aangezien de capaciteit van de Luienhoekweg en Moerstraatsebaan ruim voldoende is om de gevraagde capaciteit op te vangen. Daar komt nog bij dat de aanvrager uitgesproken heeft om de weg te verbreden teneinde mogelijke verkeersonveilige situaties geheel te voorkomen.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.3 Ontwerpvergunning Natuurbeschermingswet

3.3.1. Bekendmaking

Clients hebben op de website van de provincie wel een bekendmaking van de ontwerpbesikking van de ontwerp-omgevingsvergunning aangetroffen, maar niet van de ontwerpvergunning op grond van de Natuurbeschermingswet. Ook in de bekendmaking van het ontwerp van de omgevingsvergunning wordt het ontwerp van de vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet niet genoemd. De aangehaakte Nbw-vergunning zit verstopt in de ontwerp-omgevingsvergunning.

Clients voeren aan dat bekendmaking en/of kennisgeving van het ontwerp van de vergunning op grond van de Nbw separaat had moeten geschieden. Subsidiar voeren zij aan dat in de bekendmaking van het ontwerpbesluit omgevingsvergunning in ieder geval had moeten worden gemeld dat ook een ontwerpvergunning Nbw is aangehaakt. Nu dat niet gebeurd is, gaan clients ervan uit dat de ontwerpvergunning Nbw in principe geen deel uitmaakt van de onderhavige procedure. Mocht dat laatste wel het geval zijn, dan kan geen vergunning worden verleend, omdat het ontwerpbesluit op ondeugdelijke wijze is bekendgemaakt. Omdat er in de ontwerpvergunning wel expliciet wordt ingegaan op de Nbwvergunning, zullen clients er in de onderhavige zienswijzen wel op ingaan.

Reactie:

Gelet op de systematiek van de Wabo is er geen sprake van een aparte ontwerp-beschikking voor een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet (Nbw). De Wabo-vergunning omvat ook een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet. Voor zover er sprake zou zijn van een vormfout omdat de Nbw niet genoemd is in de kennisgeving kan hieraan voorbij gegaan worden omdat reclamant niet in zijn belang getroffen is (hij heeft immers zienswijzen ingediend).

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.3.2. Strijd met art. 19 kd Nbw

Uit het ontwerpbesluit en uit de passende beoordeling die is toegevoegd blijkt dat de uitbreiding van de covergistinginstallatie een toename van stikstofdepositie veroorzaakt op de Natura 2000-gebieden Brabantse Wal en Krammer-Volkerak. Gezien het feit dat de kritische achtergrondwaarden in deze gebieden reeds in de bestaande situatie worden overschreden, is sprake van significante effecten op deze gebieden. De instandhoudingsdoelstellingen komen door de depositie in gevaar.

Om het project niettemin doorgang te laten vinden, wordt gesaldeerd met de depositie van het agrarische bedrijf aan de Heerlesebaan 1 in Bergen op Zoom. Cliënten menen dat ten onrechte wordt gesteld dat met saldering significante effecten op de nabijgelegen Natura 2000-gebieden worden voorkomen. Zij voeren daartoe het navolgende aan.

Art. 19kd Nbw bepaalt dat onder significante gevolgen als bedoeld in de artikelen 19d, eerste

lid, en 19j, tweede lid Nbw, niet worden verstaan de gevolgen van een handeling, onderscheidenlijk de in een plan voorziene activiteiten, door het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstofgevoelige habitats in een Natura 2000-gebied in (voor zover hier relevant) het volgende geval. De handeling is een activiteit die na de referentiedatum is begonnen, of een gebruik dat na de referentiedatum in betekenende mate is gewijzigd, onderscheidenlijk het plan is van toepassing geworden na de referentiedatum, of is nadien in betekenende mate gewijzigd, waarbij is verzekerd dat, in samenhang met voor die activiteit getroffen maatregelen, de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied als gevolg van die activiteit of dat gebruik of dat plan, per saldo niet is toegenomen of zal toenemen. Er dient aldus in samenhang met de voor de activiteit getroffen maatregelen per saldo sprake te zijn van een afname van de stikstofdepositie. Vereist is aldus een (directe) samenhang met het bedrijf dat stopt.

Cliënten voeren aan dat er van samenhang met het bedrijf aan de Heerlesebaan geen, althans onvoldoende sprake is om te kunnen voldoen aan de eis van art. 19kd Nbw. Die directe samenhang wordt eerst aangenomen als de vergunning voor het saldogevende bedrijf daadwerkelijk is of zal worden ingetrokken ten behoeve van de uitbreiding van het saldo-ontvangende bedrijf. Dit kan blijken uit het intrekingsbesluit of uit een overeenkomst tussen het saldogevende en saldo-ontvangende bedrijf over de overname van het stikstofdepositiesaldo van de in te trekken milieuvergunning. Verder dient vast te staan dat de bedrijfsvoering van het saldogevende bedrijf daadwerkelijk is of wordt beëindigd.

Cliënten hebben kennis genomen van de koopovereenkomst tussen de beide bedrijven. Echter; in art. 6 van de koopovereenkomst staat dat verkoper niet kan garanderen dat de hoeveelheid te verkopen ammoniak daadwerkelijk aanwezig zijn. De informatie daaromtrent is niet (tijdig) verstrekt. Verder is niet komen vast te staan dat de bedrijfsvoering van het bedrijf aan de Heerlesebaan daadwerkelijk is komen te vervallen of komt te

vervallen. Immers; cliënten hebben geen besluit aangetroffen waarbij de vergunning is ingetrokken.

Cliënten wijzen verder op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State d.d. 13 november 2013 (201303243/1/R2 e.a.). Hoewel de betreffende procedure handelde over saldering middels de depositiebank, is zij ook relevant voor de onderhavige procedure. Van belang is of de vergunde deposities op het moment van intrekking ook nog daadwerkelijk aanwezig waren, en het bedrijf ook daadwerkelijk aanwezig was. Anders is er strikt genomen feitelijk niet van een vermindering van de ammoniakdepositie per saldo sprake. Uit de stukken blijkt niet, althans onvoldoende of zulks het geval is.

Cliënten achten voorts relevant of het stoppende bedrijf toch al haar werkzaamheden zou beëindigen, of of het bedrijf haar werkzaamheden stopzet omdat het bedrijf van Hulsen wil uitbreiden. Immers; in het eerste geval is geen sprake van winst voor het Natura 2000-gebied, omdat de ammoniakdepositie toch al zou worden beëindigd.

Cliënten voeren voorts aan dat verzekerd dient te zijn dat op geen enkele locatie in de betrokken Natura 2000-gebieden sprake mag zijn van een toename van de ammoniakdepositie. Gezien het feit dat de inrichting aan de Heerlesebaan op enige afstand van de onderhavige inrichting is gelegen, hebben zij beide een effect op andere delen van de betrokken Natura 2000-gebieden. Niet verzekerd is dat er op geen enkel deel van deze gebieden sprake van een toename van de ammoniakdepositie zal zijn.

Reactie:

Artikel 6 van de koopovereenkomst is er in gezet als vangnetbepaling omdat de overeenkomst is opgesteld voordat de benodigde verzoeken voor intrekkingen bij de gemeente ingediend werden. De overeenkomst kan dan ontbonden worden als de ammoniak niet volgens het gestelde in de overeenkomst geleverd kan worden. Inmiddels is de intrekking in combinatie met een melding activiteitenbesluit verleend en is artikel 6 voor wat betreft het ontbinden van de overeenkomst niet meer van toepassing.

Verder is door de intrekking in combinatie met een melding Activiteitenbesluit vast komen te staan dat de bedrijfsvoering van het bedrijf aan de Heerlesebaan 1 in Bergen op Zoom daadwerkelijk is komen te vervallen of komt te vervallen.

Voor wat betreft de bewijslast dat de saldo-leverende inrichting nog in werking is of kan zijn, zijn op <datum> aanvullende gegevens aangeleverd. Uit de aanvullingen is gebleken dat het saldo-leverende bedrijf nog in werking was of had kunnen zijn op het moment van intrekken van de vergunning.

Het feit dat de eigenaar van het saldo-leverende bedrijf het voornemen had om de inrichting te sluiten is niet relevant. Bij salderen is de intentie van een ondernemer geen toetsingskader.

Uit jurisprudentie (201003124/1/T1/R2) is gebleken dat AAgro-Stacks voldoende zicht geeft in de effecten van ammoniakemissies uit dierenverblijven. Bij de beoordeling van de ontwikkelingen in het kader van de natuurbeschermingswet is met behulp van het programma AAgro-stacks berekend wat de effecten zullen zijn op de Natura 2000-gebieden en beschermde natuurmonumenten in een straal van 25 kilometer van de inrichting aan de Luienhoekweg 3. Uit deze berekeningen is gebleken dat er na extern salderen geen toename van ammoniakdepositie bestaat. Deze onderbouwing met AAgro-stacks is voldoende motivatie dat geen significante effecten bestaan op de relevante Natura 2000-gebieden en beschermde natuurmonumenten.

Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.4 MER

Er is sprake van een activiteit vallend onder categorie D.18.1 van de bijlage bij het Besluit m.e.r., waarvoor een m.e.r.-beoordelingsplicht geldt. Uw college stelt in het ontwerpbesluit dat belangrijke nadelige gevolgen kunnen worden uitgesloten, en er geen aanleiding is een MER op te stellen. Cliënten hebben u in het voorgaande gewezen op tal van negatieve milieu-effecten. Gezien al het bovenstaande had niet in redelijkheid kunnen worden afgezien van het opstellen van een MER.

Reactie:

In het ontwerp-besluit is gemotiveerd waarom er geen Milieueffectrapport behoeft te worden opgesteld. In deze zienswijze is niet aangegeven waarom dit besluit onjuist zou zijn. Wij verwijzen hier korthedshalve naar de ontwerp-beschikking, hoofdstuk 'Samenhang met overige wet- en regelgeving', paragraaf 2 'm.e.r.- (beoordelings)plicht (onder drempelwaarden D-lijst)'. Er heeft daar een vormvrije m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden. Daarin zijn de mogelijke negatieve milieueffecten meegewogen en is geconcludeerd dat belangrijke nadelige gevolgen zijn uitgesloten. Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

3.5 REDENEN WAAROM ik u namens cliënten verzoek:

met inachtneming van de hiervoor weergegeven gronden het bestreden besluit te heroverwegen en een vergoeding in verband met de behandeling van het bezwaar op grond van artikel 7:15 van de Algemene wet bestuursrecht.

Reactie:

Het gaat hier om zienswijzen en niet om bezwaren op grond van de Awb. Van een vergoeding kan dan ook geen sprake zijn. Deze zienswijze geeft ons geen aanleiding tot het wijzigen van het voorgenomen besluit.

4. *Asselbergs & Klinkhamer, namens Hulsen Kwappenberg VOF*

4.1 Tenaamstelling

Allereerst verzoekt cliënte om de tenaamstelling van de aanvraag te wijzigen in "Hulsen Kwappenberg VOF". Aan de voet van iedere pagina is dit juist vermeld, maar op het voorblad staat ten onrechte vermeld "Maatschap P.H.O.R. Hulsen en H.T.A. Hulsen - Kwappenberg". Hulsen Kwappenberg VOF is ook de huidige vergunninghouder. Dit is reeds eerder aan de provincie gemeld en is tevens in een e-mail aan de provincie van 29 april 2013 aangegeven. Verzocht wordt om de tenaamstelling overal te wijzigen.

Reactie:

"Maatschap P.H.O.R. Hulsen en H.T.A. Hulsen - Kwappenberg" is niet opgenomen in de het handelsregister van de KvK. "Hulsen Kwappenberg VOF" is daarentegen wel vermeld. Overigens is ook op dit adres gevestigd "Biomoer Energie B.V.". Deze zienswijze achten wij gegrond. In deze beschikking is dit gewijzigd.

4.2 Een WKK-installatie

Op pagina 36 onder 10.3 staat vermeld dat BioMoer vergunning vraagt voor twee WKK-installaties. Dit is niet juist. Een WKK-installatie is reeds aanwezig en vergund. Met de onderhavige aanvraag wordt uitbreiding met een WKK-installatie aangevraagd.

Reactie:

Het is juist dat met deze aanvraag een uitbreiding van de inrichting wordt aangevraagd met één WKK-installatie. Samen met de reeds vergunde WKK-installatie betekent dit dat na het verlenen van deze vergunning er binnen de inrichting twee WKK-installaties aanwezig mogen zijn. Dat wijzigd niets aan de verdere inhoud van paragraaf 10.3 waarin is aangegeven dat deze installaties onder de werking van Hst 3 van het Activiteitenbesluit vallen.

Deze zienswijze achten wij gegrond. De eerste zin van deze paragraaf is aangepast om verwarring over het aantal WKK-installaties te voorkomen.

4.3 Luchtkwaliteitseisen

Op pagina 37, bij 'Toetsen aan luchtkwaliteitseisen', worden luchtkwaliteitseisen opgesomd voor stikstof en fijn stof. De genoemde concentraties in g/Nm³ dienen te zijn microgram/Nm³. De normen

voor gasmotoren zijn opgenomen in artikel 3.10f van het Activiteitenbesluit en betreffen voor vergistinggas grenswaarden voor NO_x en SO₂. Ingevolge artikel 3 van het Activiteitenbesluit gelden deze normen ook voor IPPC-inrichtingen (type C-inrichtingen) zoals Bio-Moer.

Reactie:

Per abuis zijn in de ontwerp-beschikking de normen voor stikstofoxiden en fijn stof vermeld in g/Nm³ in plaats van microgram/Nm³. Zoals ook aangegeven onder 10.3 van de ontwerp-beschikking vallen de WKK-installaties inderdaad onder de werking van het Activiteitenbesluit.

Deze zienswijze achten wij gegrond. In deze beschikking is dit gewijzigd.

4.4 Landschappelijke inpassing

Bij de motivering terzake de uitbreiding op pagina 41 ontbreken de voornaamste redenen om de huidige biovergistingsinstallatie uit te breiden en het niet te verplaatsen naar een bedrijventerrein. Cliente verzoekt om de volgende passage op te nemen:

"De synergie met het naast gelegen glastuinbouwbedrijf leidt tot een benutting van 70-75% van de warmte van de gasmotor bij dat glastuinbouwbedrijf, waardoor de co-vergistinginstallatie van BioMoer een uitzonderlijk hoog energetisch rendement heeft met een extra CO₂ reductie."

Reactie:

Bovenstaande informatie is al opgenomen in de Ruimtelijke onderbouwing die deel uitmaakt van de aanvraag. Deze locatiespecifieke voordelen hebben wij meegenomen in onze afwegingen om de beschikking te verlenen. Deze tekstpassage is toegevoegd aan de overwegingen om de vergunning mede te verlenen voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan.

Deze zienswijze achten wij gegrond. In deze beschikking is dit gewijzigd.

4.5 Afvalstoffen

Op pagina 44 onder 6.6.1 staat vermeld dat de inrichting maximaal 37.000 ton afvalstoffen mag accepteren. Verzocht wordt om dit te wijzigen in "maximaal 22.000 ton dierlijke mest van derden en 25.000 ton co-substraten van de positieve lijst al dan niet zijnde afvalstoffen". Verder dient de maximale opslag van co-substraten van de positieve lijst, zijnde afvalstoffen, niet 9.195 m³ maar 11.470 m³ te zijn.

Op pagina 46, bij artikel 6.7.1 wordt een onderscheid gemaakt tussen co-substraten zijnde afvalstoffen en co-substraten, niet zijnde afvalstoffen. Cliente verzoekt om dit onderscheid te laten vervallen en slechts te vermelden: "co-substraten van de positieve lijst al dan niet zijnde afvalstoffen"

met een maximum van 25.000 ton. In de praktijk kan de verhouding tussen co-substraten wel en niet zijnde afvalstoffen namelijk verschillen. Dit is afhankelijk van de prijzen van verschillende co-substraten op de markt en van het aanbod dat per jaar fluctueert.

Ingevolge een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 augustus 2012 (zaak nr. 201104691/1/A4) - na indiening van de aanvraag gewezen - dient bermmaaisel te worden aangemerkt als een afvalstof. Ook dit verandert de verhoudingen aan co-substraten wel en niet zijnde afvalstoffen. Als gevolg van jurisprudentie over afvalstoffen kunnen de verhoudingen in de toekomst vaker wijzigen en is het niet opportuun dit telkens in de voorschriften van de omgevingsvergunning te moeten wijzigen. Cliënte is zich ervan bewust dat het bovenstaande een wijziging vormt van de aanvraag. Zij ziet dit echter als een wijziging van ondergeschikte aard die ook na de ontwerpfase nog kan worden meegenomen. Immers, voor de milieubelasting is het onderscheid in co-substraten wel en niet zijnde afvalstoffen niet van belang. Een stof is alleen een afvalstof indien de houder zich ervan ontdoet en dat zegt niets over de milieubelasting.

Reactie:

Naar aanleiding van deze zienswijze is nog eens bezien wat er precies is aangevraagd. In de aanvulling van

20 november 2013 is een overzicht gegeven van de diverse aangevraagde opslagen. Hieruit blijkt dat de aangevraagde opslagcapaciteit voor co-substraten van de positieve lijst, die kunnen bestaan uit enkel afvalstoffen, inderdaad 11.470 m³ bedraagt.

Co-substraten kunnen uit afvalstoffen én uit niet-afvalstoffen bestaan. De aanvrager verzoekt om, in afwijking van de aanvraag, geen onderscheid te maken in de verwerkingscapaciteit van co-substraten, zijnde afvalstoffen en niet-afvalstoffen. Wij kunnen hiermee instemmen aangezien dit geen verschil uitmaakt voor de milieueffecten zoals die zijn aangegeven in de aanvraag en bijbehorende rapportages.

Deze zienswijze achten wij gegrond. De voorschriften 6.6.1 en 6.7.1 zijn hierop aangepast..

4.6 Bijzondere situaties

Co-substraten worden niet alleen in de vorm van maïs en granen aangevoerd, zoals op pagina 32 is vermeld. Een ander belangrijk co-substraat is gras. Verzocht wordt om de tweede zin van de tweede alinea te wijzigen in: "Het betreft het aanvoeren van co-substraten, zoals maïs, gras en granen, gedurende het oogstseizoen, gedurende 5 dagen per jaar."

Reactie:

In het akoestisch rapport, dat deel uitmaakt van de aanvraag, is aangegeven dat in de incidentele bedrijfssituatie maïs en granen aangevoerd worden. Uit de overige stukken van de aanvraag blijkt dat naast maïs en granen ook gras aangevoerd zal worden. De overwegingen op pag. 32 van de ontwerpbeschikking betreffen overwegingen voor het aspect geluid. Hiervoor is met name het aantal verkeersbewegingen door vrachtwagens dat de producten aanvoert van belang en niet het soort vracht dat zij vervoeren. De voorgestelde wijziging heeft geen invloed op het aantal verkeersbewegingen en het hierdoor ontstane geluid. Derhalve kunnen wij hiermee instemmen. Deze zienswijze achten wij gegrond. In deze beschikking is dit gewijzigd.

4.7 Incidentele bedrijfssituaties

Op pagina 47, voorschrift 7.3 staat vermeld "voorschrift 8.2.1" en "voorschrift 8.3.1". In de ogen van cliënte moet dit zijn "voorschrift 7.2.1" respectievelijk "voorschrift 7.3.1".

Reactie:

Zoals verwoord in deze zienswijze is er in de voorschriften 7.3.1 en 7.3.2 abusievelijk een foutieve verwijzing opgenomen. Dit is aangepast.

Deze zienswijze achten wij gegrond. De voorschriften 7.3.1 en 7.3.2 zijn hierop aangepast.

4.8 Fakkelinstallatie

De artikelen die zijn opgenomen met betrekking tot de fakkelinstallatie (artikel 13) bestrijken nog niet alle mogelijke scenario's die zich in de praktijk kunnen voordoen. Bij "start up" en bij storingen kan - in het uiterste geval - biogas vrijkomen met een zodanig laag methaangehalte, dat verbranding niet mogelijk is. In dat geval is het mogelijk dat biogas tijdelijk wordt afgeblazen. Deze situatie heeft zich tot nog toe niet voorgedaan, maar cliënte verzoekt om deze mogelijkheid wel volledigheidshalve mee te nemen in de voorschriften.

Reactie:

De voorschriften uit hoofdstuk 13 "Fakkelinstallatie" hebben betrekking op het gebruik van de fakkelinstallatie. Deze voorschriften zien niet op situaties waarin de fakkelinstallatie niet gebruikt kan worden. De in deze zienswijze beschreven situaties bij "start up" en bij storingen waarbij biogas vrijkomt met een zodanig laag methaangehalte dat dit niet afgefakkeld kan worden, kunnen zich voordoen, maar dienen zoveel mogelijk voorkomen te worden. Indien een dergelijke situatie zich toch voordoet dient deze periode zo kort mogelijk gehouden te worden.

Deze zienswijze achten wij gegrond. De voorschriften in hoofdstuk 13 "Fakkelinstallatie" zijn hiervoor aangevuld.

4.9 Natuurbeschermingswet-vergunning

Per 25 april 2013 (Stcrt. 2013, nr. 144) is artikel 19kd van de Nbwet aangepast wat betreft de formulering, om te verduidelijken dat geen vergunning nodig is indien wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 19kd. Voorgesteld wordt om de tekst van de tweede alinea op pagina 20 als volgt te wijzigen: "Artikel 19kd Nbwet bepaalt dat een handeling geen significante gevolgen heeft indien de handeling na de referentiedatum is gewijzigd en verzekerd is dat de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied als gevolg van die activiteit of dat gebruik of dat plan, per saldo niet is toegenomen of zal toenemen. Aangezien verzekerd is dat de stikstofdepositie voor stikstof gevoelige habitats als gevolg van de activiteit niet zal toenemen, zijn er geen significante gevolgen en is geen vergunning vereist op basis van artikel 19d van de Nbwet."

Reactie:

ODBN